

**Ni 7 ni 1
ni 1/2 NI CAP!**

al Clot i a tot arreu absolució vagues

El proper **5 de juny se celebrarà el primer judici arran dels fets succeïts durant la vaga general del 29 de març del 2012**. Aquell dia va haver-hi més de 50 detencions, les quals van continuar fins al setembre i ja se'n sumen més de cent a tot Catalunya. De moment, les peticions fiscals són altes i tant la Generalitat com l'Ajuntament estan prenent partit presentant-se com a acusació particular. **A tres veïns del Clot els demanen 7 anys de presó; l'acusació: bolcar contenidors**. Cosa que en les seves paraules han traduït en desordres públics, danys i delictes contra la seguretat vial.

El passat 29 de març vam ser moltes les que vam sortir als carrers dels nostres barris i pobles. Ho vam fer decidides a enfrontar-nos a una reforma laboral que precaritzava encara més les condicions laborals i a l'assetjament continu per a la privatització de les nostres vides, així com per plantar cara a les persones que són responsables d'aquests processos. Sortint totes juntes vam demostrar que no acceptem que ens facin culpables d'això que anomenen crisi, un pas més per reformular i reformar el capitalisme. Fins ara hem estat pagant els plats trencats d'aquells que ens miren des de dalt i només veuen xifres. Només fins ara...

Al Clot, com a d'altres barris, a primera hora del matí, tres persones van ser detingudes. El jutge va decidir deixar en llibertat amb càrrecs dues d'elles i per a la tercera, va ordenar presó preventiva jugant amb una suposada alarma social. Va ser una de les sis persones que van passar entre tres i cinc setmanes a la presó. Amb la mateixa frivolitat que les havien empresonat les van alliberar a l'espera de judici. En el cas de quatre d'elles, van fer tangible el que pretenien fer amb totes: el jutge els va prohibir d'assistir a manifestacions i reunions reivindicatives al carrer com a mesures cautelars. El cop repressiu arran d'aquesta vaga general va significar un degoteig de detencions, incloent-hi escorcolls domiciliaris, per recordar-nos que pretenen controlar qualsevol intenció d'alçar la veu. A banda dels ferits per l'actuació policial, entre els que n'hi hagueren de molt greus com la pèrdua de visió d'un ull que va patir d'un noi (fet que es va repetir a la vaga del 14 de novembre amb l'Ester Quintana). Afortunadament, el Departament d'Interior no va tenir gaire èxit amb la seva iniciativa per incentivar la delació ciutadana en un web amb fotografies, que mesos després va haver de retirar perquè la seva legalitat va quedar en entredit. No ens ha de sorprendre que se saltin la seva pròpia legalitat. Però el fet que coneguem les seves pràctiques no significa ni que les naturalitzem ni que les acceptem.

La repressió és el mecanisme que utilitzen per instal·lar la por i la desil·lusió dins les nostres vides. És l'intent d'aïllar-nos i paralyzar-nos de la nostra. S'hi val tot, es riuen a la nostra cara emprant mètodes legals i il·legals amb total impunitat i cobertura política i mediàtica. És a dir, utilitzen el sistema legal que dona cobertura als poderosos, elaboren fitxers il·legals policials que fan servir per a controlar les nostres activitats, es produeixen agressions policials sistemàtiques dins la comissaria o al carrer mateix, etc. El simple fet de sortir al carrer pot esdevenir presó: és un fet i està passant. A més, la doble vara de mesurar és tan descarada que ens trobem amb la situació que a nosaltres ens poden enviar a presó 7 anys pel simple fet de moure 4 contenidors, sigui veritat o no. De manera oposada, a l'altra banda hi trobem una llarga llista de gent de bon llinatge amb total llibertat per fer i desfer com volen sense que els passi absolutament res, i amb una justícia feta a mida. Se salten les seves pròpies lleis i aquí no passa res.

Nosaltres ho tenim clar, ens trobem davant la criminalització de la gent que no pot defensar-se o pagar, la **criminalització de la pobresa i de les persones que opten pel qüestionament de l'actual model d'organització de la societat: el capitalisme**. La seva estratègia per continuar enganyant-nos és simple: es tracta de crear bàndols enfrontats entre oprimides, criminalitzar per separar entre bons i dolents, violentes i pacífiques, innocents i culpables. Pretenen desviar l'atenció per tal d'ocultar les seves grans i evidents estafes i fer-nos creure que no som capaces de decidir per nosaltres mateixes i, fins tot, fer-nos assumir que res del que puguem fer servirà; utilitzar les mil i una maneres de reprimir-nos per abocar-nos a la desil·lusió.

El que no saben és que, oposant-nos a totes aquestes formes repressives, nosaltres seguim teixint lligams més i més estrets i, tot i que ens queda molt per aprendre, d'aquí sorgiran resistències cada cop més fortes. **El 29 de març no ens van tocar aïlladament i ara no respondrem aïlladament**: Perquè volem fer de la solidaritat la nostra arma. Perquè hem decidit deixar d'estar soles i vèncer la por juntes. Perquè trobar-nos ja és una manera de vèncer.

**La llibertat de totes les imputades és la nostra.
La lluita, de totes.**

solidaritat29m.noblogs.org